

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIX. Quinam regnante Vero Ecclesiae Romanae & Alexandrinae
praefuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

πόνων. ἐτασθῆται δέ τοις πα-
 λαιοῖς ἐδόκεν οἱ ταῦθεν λόγοι, ὡς τὸν Εἰρηναῖον
 διπομημονεύειν αὐτῷ φωνάς. τοῦτο μὲν ἐν τῷ
 τελευτῷ τοῖς αἱρέσεις αὐτῷ δὴ ταῦτα
 Ἐπιλέγοντα καὶ καλῶς Γεννίνος ἐν τῷ τελευτῷ Μαρ-
 κινονα σωτηρίαν φησιν. ὅτι αὐτῷ τῷ Κυριῳ
 εἴδει ἀντειδίων, ἀλλον Θεὸν καταγέλλοντι
 ταῦτα τὸν δημιουργὸν τοῦτο δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῷ
 ἀντίτιτρος θεοθέσεως διατάττων καὶ καλῶς ὁ Γεννί-
 νος φησι, ὅπερε μήδη τῆς τοῦ Κυρίου παροστασίας
 γένετο εἰπόμενον Σατανᾶς βλασphemά-
 ται τὸν Θεόν, ἀτεμπλεπτω εἰδὼς αὐτῷ τὸν
 κατάκρισιν καὶ ταῦτα ἡ ἀνακαίως εἰρηνῶσ, εἰς
 περιζητὴν τοῦτον τοῦτον τοῦτον φιλομαθεῖς καὶ
 τοῦτον τοῦτον πολεμεῖν λόγιας. καὶ τὰ μήδη τοῦτα
 τοιαῦτα ήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

*Tunc δὴ τῆς Οὐάρης θεσπιλείας, τῆς Π' αμαίνων καὶ Ἀλεξανδρίων
 ἐκκλησίας προβοσκαν.*

ΗΔην δὲ εἰς ὅγδοον ἐλαυνέσθη ἑταῖρος τῆς
 Ἡδηλούμφης ἡγεμονίας, τῆς Ρ' αμαίνων
 ἐκκλησίας τὸν Επισκοπὸν Αὐγούστου ἐνθεά-
 τοις πάσιν ἔτεστι διελθόντα, Σωτὴρ διαδέχεται.
 αὐλαὶ τῆς Αλεξανδρέων παροικίας Κελα-
 δίων ἥτις πέπαρσεν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
 τὴν διαδοχὴν Αγριππίνος διαλαμβάνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Tunc τῆς Α' θεοφάνεως.

Τηνικαῦτα καὶ ἐπὶ τῆς Αὐλιοχέων ἐκκλη-
 σίας Θεόφιλος ἥτις από τῆς Αποστολι-
 λικήν τοις ζεύσεις. τετάρτης μήδη τῷ ἐκάτετον μή-
 Ήρωνα κατασάντος Κορυνίας μήδη ἐν τούτῳ,
 πέμπτης Βαθυμῶ τὸν Επισκοπὸν Ερώτης δια-
 δεξαμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

*Πειραὶ τὴν τέταρτην διαλαμψάντων ἐκκλησιαῖκων
 συγγραφίας.*

Ηκμαζον δὲ ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς ἐκκλη-
 σίας, Ηγυπτιαὶ τε ὃντος μεν ἐν τῷ πεζο-
 τερον, καὶ Διονύσιος Κορινθίων Επισκοπός, Πινυ-
 τος τε αλλος τῷ ἐπὶ Κρήτης Επισκοπῷ. Φί-
 λιππός τε ἐπιτέταος καὶ Απολινάρειος καὶ Με-
 λίτων, Μαγανός τε καὶ Μόδεστος καὶ ἐπὶ πάσιν

A porro estimati sunt etiam à Veteribus illius libri, ut Irenaeus ejus testimoniis interdum utatur. Nam & in libro quarto contra hæreses hæc habet: Praeclarè, inquit, à Justino dictum est in libro aduersus Marcionem: Ne ipsi quidem Domino, ait, crediturus essem, si alium Deum prædicaret quam mundi conditorem. Et in quinto eiusdem operis libro: Rectè, inquit, Justinus dixit, Satanam ante adventum Domini nunquam ausum fuisse impie loqui adversus Deum, quippe qui damnationem suam nondum liquido cognovisset. Atque hæc necessariò à nobis dicta sint, ut discendi studiosi ad libros ejus accuratè pervolvendos incitentur. Hactenus de Justino.

ΣΑΡΙΤ ΧΙΧ.

Quinam imperante Vero Ecclesia Romana

& Alexandrina præfuerint.

Porro supradicto Imperatore jam Vide Ni-
 octavum Principatus annum agen-
 cephor. 1.4.c.19.
 te, cum Anicetus ecclesia Romana
 episcopatum undecim annis obtinu-
 set, Soter in ejus locum successit.
 Apud Alexandriam quoque cum Ce-
 ladiōn per annos quatuordecim eccle-
 sia præfuisset, Agrippinus sedem ejus
 obtinuit.

ΣΑΡΙΤ ΧΧ.

*Quinam eo tempore Antiochenam Ecclesiam
 rexerint.*

Antiochenæ verò ecclesiæ episco-
 patum sextus ab Apostolis Theo-
 philus gubernabat. Quippe Cornelius
 Heronis successor, quartus ab Aposto-
 lis eidem ecclesiæ præsederat. Quem
 deinde excipiens eros, quinto ab Apo-
 stolis loco eandem ecclesiam rexit.

ΣΑΡΙΤ ΧΧΙ.

*De Scriptoribus Ecclesiasticis qui eadem etate
 floruerunt.*

Iisdem temporibus in ecclesia floruit Vide
 Hegeippus, de quo in superioribus Nicēphor.
 libris abundè jam dixi: & Dionysius 1.4.c.19.
 Corinthiorum episcopus: Pinytus quo-
 que Cretenium episcopus: Philippus
 præterea & Apollinaris ac Melito:
 Musanus etiam & Modestus, ac po-
 s. iii